

Anonimizuota versija

Vertimas

C-317/21-1

Byla C-317/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. gegužės 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunal d'arrondissement (Liuksemburgas)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. vasario 12 d.

Pareiškėjai:

G-Finance SARL

DV

Atsakovė:

Luxembourg Business Registers

Nutartis 2021TALCH02/00245, priimta remiantis loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (2019 m. sausio 13 d. Įstatymas dėl tikrųjų savininkų registro) 7 ir 15 straipsniais

<...>

Byloje (registro numeris TAL-2020-10209),

kurios šalys yra:

- 1) Pagal Liuksemburgo teisę įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė **G-FINANCE SARL**, kuri įsteigta ir kurios buveinė yra <...> Liuksemburge <...>
- 2) **DV**, <...> gyvenantis adresu <...> Liuksemburge <...>.

pareiškėjai <...>

ir:

ekonominių interesų grupė **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS (LBR)**, įsteigta <...> Liuksemburge <...>, veikianti kaip tikrųjų savininkų registro valdytoja,

atsakovė <...>

<...>

Šios dienos viešame posėdyje priimta (**orig. p. 2**)

toliau išdėstyta nutartis:

Faktinės aplinkybės

2019 m. lapkričio 15 d. *Registre des bénéficiaires effectifs* (Tikrųjų savininkų registras, toliau – RBE) skirtame rašte ribotos atsakomybės bendrovė G-FINANCE SARL pateikė prašymą, remdamasi *Loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs* (2019 m. sausio 15 d. Įstatymas dėl tikrųjų savininkų registro įsteigimo, toliau – Įstatymas) 15 straipsniu, apriboti galimybę gauti informaciją, susijusią su tikruoju jos savininku.

2020 m. lapkričio 30 d. registruotu laišku RBE valdytoja – ekonominių interesų grupė LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS (toliau – LBR) – atsisakė patenkinti šį prašymą.

<...>

Šalių reikalavimai ir pagrindai

G-FINANCE ir DV pirmiausia prašo:

- panaikinti 2020 m. lapkričio 30 d. sprendimą dėl atsisakymo ir pripažinti 2019 m. lapkričio 15 d. prašymą riboti prieigą pagrįstu;
- tuo remiantis įpareigoti LBR apriboti prieigą prie Įstatymo 3 straipsnyje nurodytos informacijos apie DV, susijusios su G-FINANCE, ir suteikti ją tik nacionalinėms valdžios institucijoms, kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, taip pat antstoliams ir notarams, veikiantiems kaip valstybės pareigūnai, 3 metus nuo nutarties priėmimo dienos arba nuo 2020 m. lapkričio 30 d. – sprendimo dėl atsisakymo datos, arba nuo 2019 m. lapkričio 15 d. – prašymo apriboti prieigą pateikimo datos;

- įpareigoti LBR paskelbti papildomą pranešimą apie prieigos apribojimą pagal Įstatymo 15 straipsnio 4 dalį,
- priešingu atveju grąžinti bylą LBR, kad ji priimtų sprendimą apriboti prieigą prie informacijos apie DV, susijusios su G-FINANCE,
- priteisti iš LBR bylinėjimosi išlaidas,
- nurodyti laikinai vykdyti priimsimą nutartį be užstato.

Subsidiariai ir prieš atliekant bet kokius kitus veiksmus, pareiškėjai prašo sustabdyti bylos nagrinėjimą ir [pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – ESTT) prejudicinius klausimus <...>: **(orig. p. 3)**

<...>

(Pasiūlymas pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus)

Nepatenkinus ir šio reikalavimo, jie prašo sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti *Cour constitutionnelle* (Konstitucinis Teismas) prejudicinius klausimus <...>:

<...>

<...> **(orig. p. 4)**

(Pasiūlymas pateikti prejudicinius klausimus *Cour constitutionnelle*)

Grįsdami savo prašymą pareiškėjai nurodo, kad G-FINANCE yra 2003 m. įsteigta šeimos kontroliuojančioji bendrovė, priklausanti *Giorgetti* grupei, o jos tikrasis savininkas yra DV <...>.

Jie prieštarauja ne dėl RBE principo ar tikslų, kurių siekiama kovojant su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, bet dėl to, kad pagal Direktyvos (ES) 2015/849 30 straipsnį ir Įstatymo 12 straipsnį kiekvienam asmeniui suteikiama prieiga prie informacijos apie tikrąjį savininką ir tai daroma nereikalaujant pagrįsti teisėto intereso.

Pareiškėjai pirmiausia prašo pripažinti, kad Europos Sąjunga neturi kompetencijos priimti teisės aktus plačiosios visuomenės prieigos prie RBE srityje, nes tokios taisyklės nepanaikina jokių judėjimo laisvių kliūčių ir neprisideda prie pastebimų konkurencijos iškreipimų panaikinimo, o tai yra esminės sąlygos, kuriomis grindžiama Europos Sąjungos kompetencija.

Jie taip pat tvirtina, kad nuostatomis, kuriomis suteikiama galimybė plačiau visuomenei susipažinti su RBE esančia informacija, pažeidžiamas Europos Sąjungos sutarties (toliau – ESS) 5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas proporcingumo principas. Iš tikrųjų ginčijama nuostata yra neišsami, visiškai neveiksminga ir diskriminacinė.

Suteikiant plačiąjai visuomenei prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus taip pat pažeidžiamos kai kurios pagrindinės teisės, įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija), ir Europos Sąjungos teisėje įtvirtintas bendrasis komercinių paslapčių apsaugos principas.

Reikia pažymėti, kad pareiškimе išdėstyti argumentai dėl Chartijos 7 ir 8 straipsnių pažeidimo nebuvo pakartoti per teismo posėdį, nors šie klausimai jau buvo pateikti vertinti ESTT nagrinėjant kelis prejudicinius klausimus.

Vis dėlto pareiškėjai tvirtina, kad atskleidus duomenis, susijusius su bendrovių tikraisiais savininkais, taigi ir su akcininkais, būtų pažeista komercinė paslaptis, nes konkurentai galėtų iš to padaryti išvadą ir suprasti, kokioje rinkoje bendrovės vykdo ar vykdys veiklą, iš to padaryti išvadą apie bendrovių stipriuosius ir silpnuosius aspektus ir apie galios santykius jose. Nebeapsaugomas sandorių dėl bendrovės kapitalo anonimiškumas, o tai gali reikšti komercinės paslapties pažeidimą.

Suteikiant plačiąjai visuomenei prieigą prie informacijos apie tikruosius savininkus taip pat pažeidžiamas Chartijos 16 straipsnis, kuriuo užtikrinama laisvė užsiimti verslu, nes atsiranda galimybė atsekti komercinės veiklos organizavimo būdus ir plačioji visuomenė gali be kliūčių užsiimti agresyviu ekonominiu šnipinėjimu (**orig. p. 5**) bei įgyvendinti įtakos darymo strategijas, o dėl to sistemingai įsigali bendrovių ekonominė žvalgyba ir tampa paprasta atskleisti jų investicijų strategijas.

Todėl galimybė susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus reikštų laisvės užsiimti verslu, taigi ir keturių bendrąją rinką sudarančių laisvių, t. y. laisvo prekių, asmenų, kapitalo ir paslaugų judėjimo, pažeidimą.

Toliau pareiškėjai tvirtina, kad buvo pažeista Chartijos 12 straipsnio 1 dalis, susijusi su susirinkimų ir asociacijų laisve, nes informacijos apie tikruosius savininkus suteikimas plačiąjai visuomenei daro atgrasomąjį poveikį investavimui į bendroves.

Jie taip pat daro išvadą, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, kylantis iš Chartijos 20 straipsnio, nes požiūris į bendroves ir kitus teisės subjektus yra kitoks nei požiūris į patikos paslaugų teikėjus, nes galimybė susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus suteikiama „kiekvienam fiziniam ar juridiniam asmeniui, galinčiam įrodyti teisėtą interesą“. Vis dėlto pareiškėjai mano, kad skirtingas požiūris į skirtingų kategorijų juridinius asmenis nepateisinamas.

Be to, sudarant kliūtis pasinaudoti pagrindinėmis teisėmis, teise į privatų ir šeimos gyvenimą ir teise į asmens duomenų apsaugą, be kita ko, pažeidžiamos Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, visų pirma dėl to, kad nesilaikoma proporcingumo principo.

Pagrindinių teisių ribojimas nėra nei proporcingas, nei būtinas ir nepadedą pasiekti iš direktyvos kylančių tikslų, t. y. tikslo kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu.

LBR, kaip RBE valdytoja, pasikliauja teismo nuomone dėl būtinybės pateikti prejudicinius klausimus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

Vertinimas

Pagal Įstatymo 15 straipsnio 1 dalį *„kiekvieniu konkrečiu atveju ir toliau nurodytomis išimtinėmis aplinkybėmis įregistruotas subjektas ar tikrasis savininkas, pateikdami valdytojui tinkamai motyvuotą prašymą, gali prašyti, kad prieiga prie 3 straipsnyje nurodytos informacijos būtų suteikiama tik nacionalinėms valdžios institucijoms, kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms, antstoliams ir notarams, veikiantiems kaip valstybės pareigūnai, jeigu dėl tokios prieigos tikrajam savininkui kiltų neproporcinga sukčiavimo, pagrobimo, šantažo, turto prievartavimo, priekabiavimo, smurto ar bauginimo rizika arba jeigu tikrasis savininkas yra nepilnametis ar kitaip teisiškai neveiksmus“.*

Pagal šį straipsnį LBR, o jeigu sprendimas dėl atsisakymo apskundžiamas – apygardos teismo komercinių bylų kolegijai pirmininkaujantis teisėjas turi kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdami į subjektyvius aspektus, išanalizuoti, ar yra susiklosčiusios išimtinės aplinkybės, dėl kurių būtų pateisinamas prieigos prie RBE apribojimas. **(orig. p. 6)**

Reikia konstatuoti, kad <...> nutartimi <...> *Tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas) <...> tuo pačiu tikslu iškeltoje byloje jau pateikė keletą prejudicinių klausimų, susijusių sąvokų „išimtinės aplinkybės“, „rizika“ ir „neproporcinga“ išaiškinimu pagal Įstatymą, kurie suformuluoti taip:

<...>

<...> **(orig. p. 7)** <...>

<...>

<...> **(orig. p. 8)** <...>

[Prejudiciniai klausimai, pateikti Teisingumo Teismui byloje C-37/20]

Šis teismas, vadovaudamasis 2020 m. spalio 13 d. nutartimi, Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikė šiuos prejudicinius klausimus:

<...>

<...> **(orig. p. 9)**

<...>

<...> (**orig. p. 10**) <...>

<...>

[Prejudiciniai klausimai, pateikti Teisingumo Teismui byloje C-601/20]

C punkte išdėstytas pareiškėjų iškeltas prejudicinis klausimas jau buvo pateiktas ESTT, todėl nebus pateiktas dar kartą, o kiti prašymai dėl prejudicinių klausimų dar nebuvo pateikti ESTT.

Vis dėlto konstatuojame, kad a punkte išdėstytas klausimas, susijęs su tariamu Europos Sąjungos kompetencijos priimti teisės aktus dėl teisės susipažinti su informacija apie tikruosius savininkus nebuvimu, kai tokia priemone nesiekama panaikinti judėjimo laisvės ar prisidėti prie pastebimų konkurencijos iškreipimų pašalinimo, yra nepagrįstas.

Iš tikrųjų negalima neigti, kad kova su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priklauso Europos Sąjungos kompetencijai pagal ESS ir Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV). Tačiau Europos Sąjungos kompetencijai neturi įtakos tai, kad konkreti (**orig. p. 11**) direktyvos, kurios sritis priskirta šiai kompetencijai, nuostata tam tikrais atvejais gali prieštarauti pagrindiniams Europos Sąjungos teisės principams.

Klausimas, išdėstytas b punkte, yra susijęs su proporcingumo principu, įtvirtintu, be kita ko, ESS 5 straipsnio 4 dalyje, kurioje nustatyta, kad „[p]agal proporcingumo principą Sąjungos veiksmų turinys ir forma neviršija to, kas būtina siekiant Sutarčių tikslų“.

Direktyvos 2018/843 30 konstatuojamoje dalyje numatyta, kad „*vieša prieiga prie informacijos apie tikruosius savininkus taip pat leidžia pilietinei visuomenei, įskaitant žiniasklaidą ir pilietinės visuomenės organizacijas, nuodugniau tikrinti informaciją ir padeda išsaugoti pasitikėjimą verslo sandorių ir finansų sistemos sąžiningumu. Ji gali padėti kovoti su netinkamu bendrovių ir kitų juridinių asmenų bei juridinių struktūrų naudojimu pinigų plovimo arba teroristų finansavimo tikslais (dėl pagalbos tyrimams ir dėl poveikio reputacijai), nes visi, galintys sudaryti sandorius, žino tikrųjų savininkų tapatybę. Be to, vieša prieiga finansų įstaigoms ir valdžios institucijoms (įskaitant trečiųjų valstybių valdžios institucijas), kovojančioms su tokiais nusikaltimais, suteiks didesnes galimybes laiku ir efektyviai gauti informaciją. Prieiga prie tos informacijos taip pat padėtų atlikti pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ir teroristų finansavimo tyrimus“.*

[35] konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „*sustiprinta visuomenės kontrolė padės išvengti piktnaudžiavimo juridiniais asmenimis ir juridinėmis struktūromis, įskaitant mokesčių vengimą. Todėl labai svarbu, kad informacija apie tikruosius savininkus išliktų pasiekama per nacionalinius registrus ir jungtinę registrų*

sistemą bent penkerius metus nuo tada, kai nebelieka pagrindų registruoti informaciją apie patikos fondo arba panašios juridinės struktūros tikruosius savininkus. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę teisės aktais nustatyti informacijos apie tikruosius savininkus tvarkymą, įskaitant asmens duomenis kitiems tikslams, jei toks tvarkymas atitinka viešąjį interesą ir yra būtinas ir proporcingas demokratinės visuomenės teisėtam tikslui siekti“.

Nagrinėjamu atveju nuostatos, susijusios su RBE esančios informacijos prieinamumu plačiai visuomenei, yra kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu dalis. Tačiau nėra tiksliai nustatyta, dėl kokių priežasčių maksimalus RBE atvėrimas plačiai visuomenei, be kita ko, be registracijos pareigos ir mokesčio už naudojimąsi RBE mokėjimo, yra būtinas nustatytiems tikslams pasiekti.

Taigi pareiškėjai pagrįstai siekia pateikti ESTT klausimą dėl nustatytų priemonių proporcingumo siekiamo tikslo atžvilgiu, todėl ginčijamą klausimą reikia pateikti ESTT vertinimui.

Chartijos 12 straipsnyje nurodyta, kad *„[k]iekvienas turi teisę laisvai rinktis į taikius susirinkimus, taip pat laisvę jungtis kartu su kitais į visų lygių asociacijas, ypač (orig. p. 12) politinėje, profesinėje ir pilietinėje srityse, įskaitant teisę steigti profesines sąjungas ir stoti į jas ginti savo interesus“.*

Pareiškėjai tvirtina, kad informacijos apie tikruosius savininkus atskleidimas plačiai visuomenei turėtų atgrasomąjį poveikį investavimui į bendroves ir kitus juridinius asmenis. Savo analizėje jie remiasi 2020 m. birželio 16 d. ESTT sprendimu (C-78/18), kuriame konstatuota, kad nacionalinis įstatymas, kuriuo nustatomi užsienio paramą gaunančių organizacijų registravimui taikomi sisteminiai reikalavimai, gali turėti atgrasomąjį poveikį užsienyje įsisteigusiu paramos davėjų dalyvavimui, todėl ribojama teisė į asociacijų laisvę.

Reikia pažymėti, kad asociacijų laisvė yra *„vienas iš esminių demokratinės ir pliuralistinės visuomenės pagrindų, nes suteikia piliečiams galimybę veikti kolektyviai siekiant bendro intereso ir taip prisidėti prie tinkamo visuomenės funkcionavimo“* (2000 m. birželio 18 d. ESTT didžiosios kolegijos Sprendimas C-78/18, 110–114 punktai, *Europe 2020*, comm. 243, D. Simon).

Vis dėlto komercinės bendrovės, kaip antai G-FINANCE, tikslas yra veikti siekiant ne bendro intereso, o jos akcininkų ir tikrųjų savininkų interesų. Darytina išvada, kad teisė į asociacijų laisvę netaikoma komercinėms bendrovėms, todėl reikia atmesti tariamą Chartijos 12 straipsnio pažeidimą ir nereikia pateikti ESTT su tuo susijusio prejudicinio klausimo.

Pagal Chartijos 16 straipsnį *„[l]aisvė užsiimti verslu pripažįstama pagal Sąjungos teisę ir nacionalinės teisės aktus bei praktiką“.*

Pareiškėjai tvirtina, kad ginčijamomis nuostatomis, susijusiomis su galimybe susipažinti su RBE turima informacija, pažeidžiama laisvė užsiimti verslu,

leidžiant kiekvienam asmeniui nuodugniai išnagrinėti ir išanalizuoti bendrovių ir kitų juridinių asmenų akcininkų struktūrą bei atsekti, kaip jos organizuoja savo komercinę veiklą. Susipažinimas su tokia informacija visų pirma leidžia sužinoti, kada fiziniai asmenys tampa bendrovių akcininkais ar netenka šio statuso, todėl gali būti taikomi agresyvūs ekonominės žvalgybos metodai ir įtakos darymo strategijos. Taip varžomas verslumas.

Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, laisvės užsiimti verslu taikymo sritis gali būti labai plati, apimanti „bet kokios įmonės teisę laisvai disponuoti turimais ekonominiais, techniniais ir finansiniais ištekliais, neperžengiant už savo veiksmus prisiimtos atsakomybės ribų“ (2014 m. kovo 27 d. ESTT sprendimo UPC Telekabel Wien, C-314/12, 49 punktas: *Europe 2014*, kom. 229, L. Idot), taip pat, kiek tai susiję su laisve sudaryti sutartis, „laisvę pasirinkti verslo partnerį ir laisvę nustatyti paslaugos kainą“ (2013 m. sausio 22 d. ESTT didžiosios kolegijos Sprendimo *Sky Österreich*, C-283/11, 42 ir 43 punktai: GADLF Nr.°26, § 4).

Kaip ir Chartijos 17 straipsnyje įtvirtintos teisės į nuosavybę atveju, plačiam teisės užsiimti verslu taikymui vis dėlto būdingas santykinis silpnumas bendrojo intereso atžvilgiu. **(orig. p. 13)**

Remiantis Teisingumo Teismo įtvirtinta formuluote, ši teisė turi būti „vertinama pagal jos socialinę funkciją“ ir „gali būti nustatyti naudojimosi nuosavybės teise apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Bendrijos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu nėra neproporcingas bei neleistinas kišimasis, iš esmės pažeidžiantis šios garantuojamos teisės esmę“ (žr., pvz., 2013 m. sausio 15 d. ESTT sprendimo *Krizan*, C-416/10, 113 punktą) (*JurisClasseur Europe Traité Fasc. 160*: Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 59 ir paskesni straipsniai).

Taigi prejudicinis klausimas, susijęs su tariamu teisės užsiimti verslu pažeidimu, iš tikrųjų yra susijęs su pirmiau nurodytu proporcingumo principu.

Vis dėlto manome, kad, išsamumo sumetimais, prejudicinį klausimą, susijusį su Chartijos 16 straipsnio pažeidimu, reikia pateikti ESTT vertinimui.

Chartijos 20 straipsnyje nurodyta, kad „[p]rieš įstatymą visi lygūs“, o 21 straipsnyje nustatyta, kad „[d]raudžiama bet kokia diskriminacija, ypač dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos“.

Pareiškėjai mano, kad šie principai pažeidžiami atsižvelgiant į tai, kad [Direktyvoje 2018/843] nustatytas skirtingas požiūris į, pirma, bendroves bei kitus teisės subjektus ir, antra, į patikos paslaugų teikėjus bei teisės subjektus, kurie į juos panašūs savo struktūra ar funkcijomis, nes galimybė susipažinti su registruose saugomais patikos paslaugų teikėjų tikrųjų savininkų duomenimis

suteikiama tik bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, galinčiam įrodyti teisėtą interesą.

Vis dėlto, kadangi patikos paslaugų teikėjai taip pat gali būti naudojami pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais, skirtingas prieigos prie registru vertinimas nėra pagrįstas, todėl juo pažeidžiamas lygybės principas.

Kadangi nėra konkretaus pagrindimo, kodėl reikėtų laikytis tam tikro požiūrio į šias dvi subjektų kategorijas, reikia pateikti ESTT su tuo susijusį prejudicinį klausimą.

Galiausiai pareiškėjai nurodo, kad buvo pažeistas bendrasis ES teisėje įtvirtintas komercinių paslapčių apsaugos principas, kuris tam tikra prasme yra lygiavertis juridinių asmenų teisei į privatą gyvenimą, kuri pažeista ginčijamomis nuostatomis.

Komercinių paslapčių apsaugą ESTT pripažino bendroju principu (žr. 1986 m. birželio 24 d. Sprendimo *AKZO Chemie ir AKZO Chemie UK / Komisija*, 53/85, Rink. p. 1965, 28 punktą ir 1994 m. gegužės 19 d. Sprendimo *SEP / Komisija*, C-36/92, Rink. p. 1-1911, 37 punktą).

Kadangi remiantis informacija apie tikruosius juridinių asmenų savininkus plačiau visuomenei gali būti suteikta informacija apie akcininkus (**orig. p. 14**) ir vidinius galios santykius, reikia pateikti ginčijamą prejudicinį klausimą ESTT vertinimui.

Remdamasis šiais motyvais,

<...> *Tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas), nagrinėdamas bylą ginčo teiseną,

<...>

sustabdo bylos nagrinėjimą ir **pateikia** Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius klausimus:

„Ar 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB bei 2013/36/ES, visų pirma jos 1 straipsnio 15 dalies c punktas, kuriuo iš dalies keičiama 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, iš dalies pakeista minėta Direktyva (ES) 2018/843, 30 straipsnio 5 dalis, nuostatos, tiek, kiek pagal jas teisę gauti informaciją apie tikruosius bendrovių ir kitų juridinių asmenų savininkus turi „bet kuris plačiosios visuomenės atstovas“;

yra negaliojančios, nes jomis:

- a) pažeidžiamas proporcingumo principas, įtvirtintas, be kita ko, ESS 5 straipsnio 4 dalyje, ir (arba)*
- b) pažeidžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnis (laisvė užsiimti verslu) ir (arba)*
- c) pažeidžiami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 straipsnis (lygybė prieš įstatymą) ir 21 straipsnis (diskriminacijos uždraudimas) ir (arba)*
- d) pažeidžiamas bendrasis ES teisėje nustatytas komercinių paslapčių apsaugos principas?“*

<...>